

Grundtvig-arkivet fasc.: 136.

Registreret af: KT d. 21 / 1 1957.

Evt. enhedens nr.: I

Antal sider: 28; 6 2/2 læg og
(m. blyant) 1-7.

Antal blade: 14

Format: kvart 18 x 23

1. Titel el. kort indholdsangivelse:

"Den christelige Gienfødelse og Fornyelse
(N. F. S. Grundtvig)"

2. Papirsort (farve og evt. vandmærke): maskinpa-
pir.

7. Ms.' første linie: Overskriften.

3. Afmærkning (I. J. N. osv.): ingen.

8. Ms.' sidste linie: straalende Krone!
(siden ikke nedskrevet)

4. Ortografi:

9. Tryk el. benyttelse:

Kirkelig Samler III s. 97ff. (ud-
kom 11. maj 1857).

US IX s. 417ff.

5. Andre ydre kriterier:

6. Indre kriterier (allusioner, citater m. m.):

10. Tidl. forskeres skønsmæssige datering(er):

11. Nr. i bibliografien:

(1189, 1292)

Inholdsregist:

Nikodemus' tvivl om den nye fødsel: det ny menneskeliv. Der kan kun skrives derom for kristelige læsere.

Det nye kristelige liv er virkeligt, men ikke legemligt.

læg lv2: (ny overskrift:) "Det gamle og det ny Menneske
(N. F. S. Grundtvig)"

Enighed om, at der i det ny testamente spores en apostolsk lærdom om det gamle menneskeliv, der efterhånden forsvinder, og det ny, der efterhånden udvikles og fuldendes. Dog kun en formel enighed. Hvori består nemlig forandringen? (1) Skrifteklogskab løser ikke spørgsmålet. Lyset er dåbspagten som dog ikke gør sagen soleklar (2). Men lysningen deri har sin kilde i ham der er livsordet og Gudsordet. Forsagelsen skiller os fra arvefjenden, og i døbes så til et kristeligt og evigt liv (3). Hos Herren, ikke i skriften, får vi da en ny grundoplysning om det ny livs sammenhæng med hans liv: i nadveren næres og udvikles det (4). Men man kan fristes til at enes med Søren Kierkegaard i fornægtelsen af en virkelig kristenmenighed, så der al-

lerhøjst kan være tale om nogle få åndelige eremiter og sandhedsvidner, der mere er den falske kristenheds fordømmere end den sande kristendoms åbenbarere. Dog klynger vi os til Herrens mundsord og påstår, at det kristelige liv må ytre sig i en bekendelse, forkyndelse og lovsang. Men det allerdunkleste spørgsmål er afførelsen af det gamle og iførelsen af det ny klædebon. Det dobbelte kærlighedsbud taler om det ny liv og dets fuldkommenhed og vor afstand derfra (5). Sammenhængen mellem det gamle og det ny menneskeliv er stadig en hårdknude. Vi må med tro, håb og kærlighed tage levende del i genløsningsværket, selvom gerningen er Herrens.

De skriftkloge løser knuden ved at tale om en forbedring af det gamle menneske eller om et splinternyt menneske, faldet ned fra skyerne. Enten måtte da det onde først tænkes bort eller det gamle menneske aldeles tilintetgøres. Vor deltagelse i genløsningsværket bliver da bagvendt og frugterne derefter (6). Intet skriftbevis kan gives, kun "Aands- og Kraft-Beviiset": det er det forældede gudsmenneske, der trods sin brøst fornyes ved den Helligånd, ligesom Jesus Kristus, undfanget af den Helligånd, fødtes af det gamle menneske og opelskedes under dets vilkår. Dette er imidlertid en privat sikkerhed hos mig som skriftklog, så menigheden må tro fast på trosbekendelsens og dåbens Helligånd - ellers bliver det ny menneske en luftskipper - og vil da gøre fremskridt på livets vej.

Udkast til "Det christelige, aandelige og evige Liv" (se ovenfor rubr. 9), optaget i "Den christelige Børnelærdom" 1868. Jfr. fra de foregående afhandlinger omtalen af "det ny Liv" i "De syv Sakramenter" US IX s. 392 og af "Livs-Tegnene" i "De christelige Livstegn" US IX s. 408ff.

Affattelsestid: foråret 1857.